

Folketingets Sundhedsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 18. marts 2011

CBP/J.nr. 2011-1355

Under henvisning til Folketingets Sundhedsudvalgs brev af 15. februar 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 440 (SUU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen J. Klint (S)

Spørgsmål nr. 440:

"Ministerens kommentarer udbedes til den på SUU alm del – bilag 169 om-delte henvendelse fra Githa Hansen vedr. bekymringsindberetninger fra læger. Ministeren bedes herunder oplyse i hvilket omfang en kommune har pligt til at følge op på en "bekymringsindberetning" fra en læge eller fra andre, der har en bekymring for et konkret barns trivsel. Ministeren bedes ligeledes oplyse, om den indberettende person har krav på en slags kvittering på, at kommunen har modtaget indberetningen".

Svar:

Personer, der udfører offentlig tjeneste eller offentligt hverv, har en skærpet underretningspligt efter servicelovens § 153. Det betyder, at de er forpligtet til at underrette kommunen, hvis de under deres arbejde får kendskab til forhold, der giver formodning for, at et barn eller en ung har behov for særlig støtte. Alle offentligt ansatte og folk med offentligt hverv samt visse andre grupper er omfattet af den skærpede underretningspligt. Personer, der er i offentlig tjeneste, er personer, der er ansat til at udfylde offentlige opgaver på vegne af offentlige myndigheder, herunder bl.a. sundhedsvæsenet, domstole, og kommunale forvaltninger med tilhørende institutioner som eksempelvis dagtilbud og skoler.

Når kommunen har modtaget underretningen, skal kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 155 kvittere for modtagelsen inden seks hverdage. Dette er alene en bekræftelse af, at kommunen har registreret underretningen. Kvitteringen må ikke indeholde oplysninger om, hvad kommunen påtænker at foretage sig i den enkelte sag. Det kan dog være hensigtsmæssigt, at kvitteringen indeholder generelle oplysninger om, hvad kommunen normalt gør.

Kommunen har pligt til at vurdere, om der på baggrund af en underretning er behov for at igangsætte en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50.

Efter servicelovens § 153 stk. 3 har den person, der, som led i udførelsen af offentlig tjeneste eller offentligt hverv, har foretaget en underretning endvidere mulighed for at henvende sig til kommunen med henblik på at få oplyst, om underretningen har givet anledning til undersøgelser eller foranstaltninger efter serviceloven, vedrørende det pågældende barn eller den unge. Det betyder, at kommunalbestyrelsen efter anmodning skal videregive oplysninger om, hvorvidt underretningen har givet kommunen anledning til undersøgelser eller foranstaltninger efter serviceloven. Tilbagemeldingen har til hensigt at bekræfte, at kommunen behandler sagen på behørig vis.

I tilfælde, hvor man som fagperson har underrettet kommunen om et barn eller en ung, men har indtryk af, at kommunen undlader at iværksætte de nødvendige foranstaltninger eller at barnet ikke får tilstrækkelig hjælp, kan man henvende sig til Ankestyrelsen, som har mulighed for at gå ind i sagen af egen drift, jf. servicelovens § 65.

Enhver kan indbringe en sag for statsforvaltningen. Statsforvaltningen vurderer herefter, om der kan rejses en tilsynssag.

Benedikte Kiær

/ Lars Møller Christiansen